

ДЗВІНОК

Інформаційний бюлетень Позієвського колегіуму №2

Гідне тільки
те життя,
яке прожите
заради ін-
ших людей.

28 жовтня—День визволення України від німецько-фашистських загарбників

День визволення України!

I

Той жовтень нам дав свободу,
Від фашистів ми вільними стали.
Вже легше дихати стало народу,
Але незалежності ми ще не мали.

II

Той жовтень перемогою віяв,
Він сили й натхнення надавав.
Той запах на нас легкістю подіяв,
Щоб дух наш більше не згасав.

III

Той жовтень став кроком для нас,
Що змінив нашу долю сумну.
Щоб могли тепер ми у свій час
Бачити Україну саме таку!

Кондаурова Анастасія

Читайте у випуску:

- ◆ Шлях воїнів
- ◆ Фільми про війну як спосіб заглянути в історію
- ◆ Паралель минуле — сучасне

Героям присвячується

Ми живемо і навіть не замислюємося, завдяки кому наше життя зараз можливе. Ми не думаємо, скільки зусиль колись приклали наші пращури, аби ми зараз мали право жити, вільно жити і обирати самостійно, як нам проводити наше життя. Адже усю нашу історію над нашим майбутнім висіла величезна загроза — окупанти. І невідомо що було б з нашою країною, якщо б не самовіддані, небайдужі, вірні своїй Батьківщині та народу люди. Плодом безкорисних діянь цих людей стала вільна самобутня Україна, яка і досі бореться за можливість лишатися незалежною.

Одним з найяскравіших прикладів вище сказаного є Велика Вітчизняна війна. У першій половині 20ст. над нашою країною висіла небезпека поневолення народу, знищення його мови та культури, насадження своїм певних окупантських поглядів. Ця загроза відходила від Німеччини. Але наші браві захисники своїми подвигами врятували свою Батьківщину та 28 жовтня остаточно звільнили її від фашистів, зробивши її на крок ближчою до незалежності.

Нам залишається лише бути вдячним цим героям, бо невідомо чи захищало б наше покоління свою країну при тих обставинах так само віддано і до останнього подиху?

Кондаурова Анастасія

Ніщо не забуто, ніхто не забутий

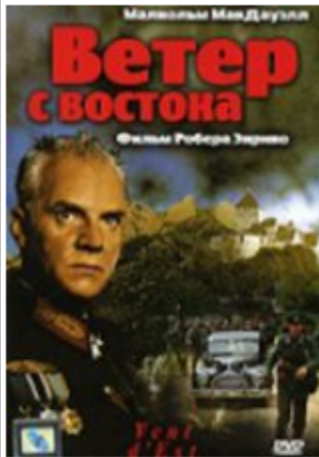
Баяк Петро Ксенофонович народився 12 січня 1920, с. Гальчинці нині Теофіпольського району Хмельницької області. Працював головою сільради. У Червоній Армії з 1940 року. У 1941 році закінчив Тамбовське військово-піхотне училище. Учасник Великої Вітчизняної війни з квітня 1942 року. Воював у морській піхоті, потім командував батальйоном 229-го стрілецького полку (8-а стрілецька дивізія, 13-а армія, Центральний фронт), капітан. Батальйон під його командуванням 22 вересня 1943 одним з перших в дивізії форсував Дніпро у Верхні Жари (Брагінський район Гомельської області, Білорусь) і захопив плацдарм. Відбиваючи контратаки, закріпився на плацдармі і забезпечив переправу головних сил полку. Розширюючи плацдарм і пробиваючись через болота, успішно форсував річку Прип'ять на південь від с. Кошівка (Чорнобильський район Київської області) і стрімкою атакою заволодів селом. Загинув в бою 5 жовтня 1943. Герой Радянського Союзу посмертно указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 жовтня 1943. Похований в місті Чорнобиль Київської області.

Могильчак Іван Лазаревич народився 1917 р. с. Демидівка, Троянецького району, Вінницької обл. У 1936 році попутівці комсомолу вступив в авіаційну школу. Після закінчення працював в Цивільному повітряному флоті. У 1940 році закінчив курси вищої льотної підготовки. Командир ескадрильї 235 ШАП. Герой Радянського Союзу указом від 4 лютого 1944 року. Нагороджений орденами Червоного Прапора, орденами Олександра Невського, Вітчизняної війни 2 ступеня. Загинув 13.02.1945 р під Будапештом.

Лев Рафаїл Фроїмович народився 19 вересня 1918 г. Оdesa. В Червону Армію призваний в 1942 р Ташкентським ГВК Узбецької РСР. Закінчив курси молодших лейтенантів. У вересні 1943 р старший лейтенант, командир стрілецької роти 989-го стрілецького полку (226-та стрілецька дивізія, 60-а армія, Центральний фронт). 26-27 вересня 1943 форсувавши ріку Дніпро в районі села Толокунська Рудня Вишгородського району Київської області України разом з ротою захопив і утримав плацдарм, на який потім переправилися батальйони 989-го стрілецького полку. Представлений до ордена Червоного Прапора, рішенням командувача 60-ю армією генерал-лейтенанта Черняхівського представлення змінено на Героя Радянського Союзу. Звання присвоєно указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 жовтня 1943. 18 жовтня 1943 старший лейтенант Лев загинув в бою за хутір Дмитрієвський, нині в межах с. Петрівське Вишгородського району Київської обл.

Жуков Василь Фролович народився 1914р.. Смоленська область, Виходський район, с. Милятин. Призваний Іркутським РВК. Лейтенант. Загинув в бою 8.05.1944 р Герой Радянського Союзу. Похований під Севастополем, в с. Черноречье (Чоргунь), Братське кладовище Воїнів ВВВ.

Поліщук Іван Іванович народився 12.12.1918 р. с. Лип'янка Шполянського району Черкаської області. Гвардії лейтенант, командир батареї 45мм гармат 9 Гвардійського Окремого винищувально-протитанкового Дивізіону 10 Гвардійської повітряно-десантної дивізії. Закінчив Новомиргородське педагогічне училище. З 1934 року працював учителем початкових класів в селі Журавка Черкаської області. У Червоній Армії з 1939 року. На фронті з серпня 1941 року. У 1942 році закінчив Ростовське артилерійське училище. Воював на Південно-Західному, Північно-Західному і Степовому фронтах. У серпні 1943 р на Північно-Західному фронті за бої під м. Стара-Руса нагороджений орденом Червоної Зірки. Після передислокації дивізії в район форсування р. Дніпро поблизу с. Мишурин Ріг Дніпропетровської області - командир батареї 9 Гвардійського Окремого винищувально-протитанкового Дивізіону 10 Гвардійської повітряно-десантної дивізії 37 Армії гвардії лейтенант Поліщук, в ніч на 1 жовтня 1943 в числі перших в складі штурмових підрозділів форсував з батареєю Дніпро в районі Мишурин Ріг Верхньодніпровського району Дніпропетровської області. Успішно знищував вогневі точки супротивника, ніж сприяв захопленню плацдарму. 14 жовтня 1943 в районі с. Дніпровокам'янка, Верхньодніпровського району противник перейшов в контрнаступ. Батарею гвардії лейтенанта Поліщука атакували сімдесят вісім ворожих танків і батальйон піхоти противника. Розрахунки підбили шість танків і знищили більше роти ворожої піхоти. Але й артилеристи несли великі втрати. Вийшла з ладу майже вся техніка. Створилася загроза оточення батареї. Гвардії лейтенант Поліщук гранатами і вогнем автомата знищив двадцять солдатів ворога і вивів особовий склад з оточення. В цей момент підійшло підкріплення. Противник був відкинутий. Указом Президії ВР СРСР від 20.12.1943 р за мужність, відвагу і героїзм, проявлені в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, гвардії лейтенанту Поліщуку Івану Івановичу присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Пропав без вісти 31.10.1943 р в бою в районі с. Недай-Вода, Криворізького району, Дніпропетровської області.

“Вітер зі сходу” (фр. *Vent D'Est*) - кінофільм спільного, французько-швейцарського виробництва, біографічна драма, в основі якої реальна історія долі генерала Смисловського і його підлеглих. У ролі Смисловського Малкольм Макдауелл.

Фільм заснований на реальних подіях. Генерал Смиловський із залишками Першої Руської Національної Армії вермахту: солдати, їх сім'ї (всього близько 500 осіб), в останні дні війни знаходить притулок на території нейтрального князівства Ліхтенштейн, все населення якого становить близько 12 тисяч осіб, і яке практично не має власних збройних сил. Князь особисто виступає за надання російській статусу військовополонених, всупереч волі переміжних союзників і Радянського Союзу. У разі видачі полонених радянським властям їх доля вирішена наперед, перед очима приклад армії генерала Власова. І маленька держава в центрі Європи кидає виклик світовим державам, заступившись за жменьку змучених війною російських людей, волею долі опинилися по інший бік лінії фронту.

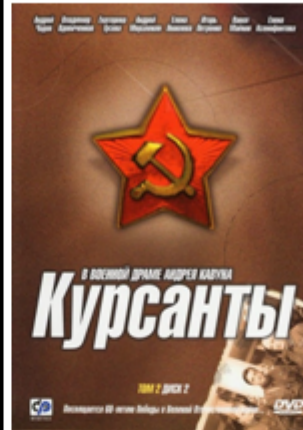

“Сталінград”

1942-й рік. Сталінград. Радянські війська планують контрнаступ на німецькі частини, що зайняли правий берег Волги. Наступ зірвано. Лише розвідникам під командуванням капітана Громова вдається перебратися на інший берег і закріпитися в одному з будинків. Їм дано наказ утримати

його за всяку ціну. Крім кількох чудом уцілілих радянських солдат вони знаходять в будинку його останню жительку ?? 19-річну Катю.

Наказ відбити будинок, захоплений противником, отримує німецький офіцер Кан. На тлі одного з найбільш кровопролитних битв в історії людства розгортаються історії кохання і драматичного протистояння характерів.

Опис серіалу “Курсанти”:

У серіалі Курсанти розповідається історія, про те як в тилово му артилерійсько му училищі йде підготовка новобранців, які незабаром будуть відправлені на фронт. Дії відбуваються в 1942 році, на лінії фронту йдуть активні бойові дії, незважаючи на те, що радянський народ робить все можливе, щоб не пускати противника, але він все ближче і ближче до Сталінграда. Сталінградська битва є одним з найстрашніших і жорстоких битв під час війни, в цей час загроза з боку противника дуже велика і необхідно поповнення рядів на фронті. Серіал розповідає про хлопчаків, яким судилося стати «гарматним м'ясом», вони відчувають, що їм залишилося не довго, хоча точно цього і не знають, вони діляться своїми історіями, емоціями і переживаннями. Все це відбувається на протязі 3 місяців активної підготовки, в ці дні вони востаннє насолоджуються своїм життям і відведеними їм днями, які ще не затьмарені вибухами і пострілами. Вони живуть своїм життям, не думають про те, що їх чекає попереду, вони закохуються, спілкуються, жартують, іноді сваряться і б'ються, намагаються жити повним життям, і в той же час готуються, навчають їх до свідчені офіцери, які не один раз бачили смерть і знають толк, в то му, що належить молодим хлопцям. Для деяких з них ці три місяці стануть останніми, всієї їх життям, яким вони більше не зможуть насолодитися, паралельно з їх навчанням в їхнє життя втручається офіцер «чікіст», який намагається з'ясувати, хто краде з продуктового складу. Він налаштований знайти винуватця, але хіба людини, яка через 3 місяці відправиться на смерть, буде це лякати? За час навчання хлопці звикли один одному, їм не хочеться розлучатися, особливо, усвідомлюючи, куди вони всі прямують. Навчання закінчилося і настає час війни. Такий сумний кінець історії, також в серіалі є згадки про те, як війна забирала їх одного за іншим ...

Паралель минуле-сучасне

Мирне спів існування ніколи не було відмінною рисою людства. Іноді, мені здається, що війни, вічні чвари та міжусобиці – це наша невід’ємна частина. Певно, не було навіть ні одного століття, ні одного року, коли б на планеті був мир та злагода... Скільки прикладів з історії можна привести, як доказ. Згадати хоча б Велику Вітчизняну Війну 1941-1945 року. Хоч це і було аж 69 років тому, але і сьогодні жолоне кров у жилах тих, хто був свідком жорстоких звірств фашистських загарбників. Вона кардинально повернула життя всієї країни: прийшла в кожний дім, кожна сім’ю. Війна залишила в своєму полум’ї

мільйони людських дол, принесла страждання і горе, які гостро і скорботно хвилюють народну пам’ять.

Війна... Скільки життів вона забрала, скільки дол зруйнувала!

Наслідком Великої Вітчизняної війни є загибель мільйонів людей, зруйнування промисловості, сільського господарства, 714 міст України лежали в руїнах, більшість мирного населення залишилась без домівок...

Все більше вивчаючи наслідки Великої Вітчизняної Війни, викликають подив ті люди, які вважають, що війна – це дійсно спосіб вирішити конфлікти між державами, адже, як сказав Томас Манн: «Не має жодного народу, збагаченого в слідстві перемоги».

Але, це було аж 70 років то му. Щр тоді люди розуміли? Й змнилося багато чого: зараз зовсім інша мова, інші порядки, інші закони, інша влада. І здавалося б, зараз люди правильні, цивілізовані, гуманні і у нас – українців, та й у всієї планети, з’явилася надія на мирне життя, але, незважаючи на всі зовнішні зміни, в душі ми залишились такими ж.

Щр рік тому, війна для мене була чимсь нереальним, неможливим. Але наразі, на жаль – ми можемо спостерігати не оголошену війну з Росією та кризу в Україні.

Мир на землі – це безцінний скарб. То чому ми – люди – не можемо зберегти цей дар, звоюваний кров’ю наших предків?

Все, що потрібно людині для щастя, це всього лиш безпечна дійсність, впевненість у майбутньому. Кожна людина хоче бачити навколо себе тільки щасливих, добрих, веселих людей і сама хоче жити повним життям. Але всього цього нам досягти лише у мирі.

Тому, люди, давайте змінюватись, давайте поважати один одного, жити в мирі, злагоді, гармонії! Давайте збережемо для нащадків мирний, безпечний для усіх світ!

Гетьман Софія, 9-а

Бій закінчено тобою....

I

Бій закінчено тобою,

Але війна триває.

Стих заклик йти до бою,

Але тиша не лунає.

II

Біжать вперед наші солдати,

Ворог швидко відступає,

А ось і стяг в руках ко мбата,

Стяг той вітер розвиває.

III

Ти лежиш у то му полі,

Червоному, як твій жаль,

Але ти не відчуваєш болі.

Ти просто дивишся у даль.

IV

Ти дивишся на жовто-синій стяг,

З яким вітер ніби грає,

І проступають сльози на очах:

Ти відчуваєш, як життя тебе кидає.

V

Ті сльози зе млю в мили,

Щр стогнала від болю.

Ті сльози душу облили,

Але не врятували твою долю.

VI

І ось відчув свободу

Від цієї грішної зе млі.

І зробив усе для нашого народу,

Ти полетів у не зе мні краї...

Кондаурова Анастасія

Дзвінок

Інформаційний бюлетень

Засновано інформаційним центром

співки Дзвінок

Лозівський колегіум № 2

Керівник проекту: Сокол Я. Ю.

Верстка: Черненко М. О.

Головний редактор: Кондаурова Анастасія

Адреса:

Лозівський колегіум №2

Мікрорайон 4, м. Лозова

Харківська область, 64604

Спасибі, що

читаєте нас!